

תת"ע 4335/11/15 - מדינת ישראל נגד עידה עזאזמה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4335-11-15 מדינת ישראל נ' עזאזמה
תיק חיצוני: 90505015314

בפני	כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מאשימה	מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות תעבורה חיפה
נגד	
נאשמת	עידה עזאזמה באמצעות עו"ד מוחמד מג'אדלי (סנגוריה ציבורית)

נימוקי הכרעת דין

בתאריך 30.01.17 זיכיתי את הנאשמת מהעבירה המיוחסת לה. להלן נימוקי הכרעת הדין.

כללי

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגה מעל המהירות המרבית המותרת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום ביום 15.08.15 בשעה 23:37 נהגה הנאשמת בכביש 22, ברכב מסוג מזדה בצבע לבן שמספרו 4914535 במהירות של 171 קמ"ש במקום 100 קמ"ש.

כתב האישום הוגש מכוח חזקת הבעלות.

2. הנאשמת כפרה בעובדות כתב האישום.

לא במחלוקת:

- העובדה שבמועד ביצוע העבירה הנאשמת היתה הבעלים של רכב מזדה לבן מס' 4914535.
- העובדה שרכב מזדה לבן שמספרו 4914535 צולם באמצעות מצלמת א-3 במקום המפורט בכתב האישום.
- המהירות בה צולם הרכב במצלמת האכיפה

במחלוקת

- טענת הנאשמת לפיה הרכב שצולם אינו רכבה. בהקשר זה טענה כי לוחיות הרישוי נגנבו מרכבה וכפי הנראה הורכבו על הרכב שצולם.
- טענתה הנאשמת לפיה כלל לא נהגה במועד ביצוע העבירה.

הצדדים הסכימו כי תחילה ידון בית המשפט בשאלת זהות הנהג והאם הנאשמת סתרה את חזקת הבעלות.

ראיות הצדדים בשאלה שבמחלוקת

ראיות המאשימה

3. מטעם המאשימה הוגשו צילומי הרכב (ת/1) שנקלט במצלמת ה-א/3 במועד ובמקום המפורטים בכתב האישום.

ראיות ההגנה

4. מטעם ההגנה הוגשו תמונות רכבה של הנאשמת ת/1, אישור משטרה בדבר הגשת תלונה על גניבת חלקי רכב (נ/2), תלונתה של הנאשמת במשטרה בעניין גניבת לוחיות הרישוי מרכבה (נ/3), ואישור בגין סגירת התיק תחת העילה "עבריון לא נודע" (נ/4).

עדות הנאשמת

5. בבית המשפט העידה הנאשמת בהתייחס לתמונות ת/1: "אני לא נהגתי ברכב. הרכב שבתמונה שאתה מציג לי, הוא בכלל לא הרכב שלי..." (עמ' 7 ש' 27 לפרוטוקול). יש גם סימן של חיישני רוורס. לרכב שלי אין חיישני רוורס. ב-נ/1 זה הרכב שלי. אני מבקשת להבהיר שב-נ/1 זה הרכב שלי, כאשר הרכב בתמונת המחשב אצל התובע, אינו הרכב שלי. רק המספר זהה...". צילמתי את התמונה הזו במרץ 2015. זה אותו רכב מסוג "מאזדה לנטיס" ...בתאריך 16.8.15 יום אחרי הצילום של הרכב בתמונה המשטרית, גיליתי שהלוחיות נגנבו מהרכב שלי... גיליתי את זה בצהריים. אחרי הצהריים ניגשתי למשטרת העיירות ומסרתי את התלונה" (עמ' 8 ש' 24 - עמ' 9 ש' 9 לפרוטוקול). העידה כי ביום בו בוצעה העבירה כלל לא היתה באזור חיפה, ובהקשר זה הסבירה: "ביום הזה זה יום ההולדת שלי. 15.8.15. הייתי בת 21 באותו היום. חגגנו... בבית. בסגל שלום. בדרום. ליד באר שבע" (עמ' 9 ש' 27-29 לפרוטוקול).

בחקירתה הנגדית אישרה כי היתה הבעלים של רכב מאזדה לבן שמספרו כמפורט בכתב האישום. העידה כי קנתה את

הרכב בכספה טרם הוצאת רישיון נהיגה בחודש ינואר ועד אז נהגו ברכב אמה ואביה. לשאלה מדוע צלמה את רכבה 5 חודשים לפני מועד העבירה הנטענת, השיבה: **"לא יודעת. היינו בטיול"** (עמ' 11 ש' 3 לפרוטוקול). הוסיפה והעידה כי את התמונה צילמה: **"מהפלאפון. התמונה עדיין אצלי... אני העברתי אותה מהמייל מהטלפון הקודם לטלפון הזה. אני מראה לך את התמונה בטלפון שלי... צלמתי שתי תמונות. אני לא יכולה לומר מה תאריך התמונה כי העברתי את התמונה מטלפון אחר. וגם התמונה שרואים קודם רואים אותי מטיילת. מדובר באותו טיול. יש לי עוד תמונה עם דלת אחת פתוחה ולא שתיים"** (עמ' 11 ש' 5 - 17 לפרוטוקול). לשאלה האם נתנה את הרכב לאדם אחר בתקופה בה בוצעה העבירה, השיבה: **"לא נתתי בכלל וגם אני לא נהגתי בו כי לא היה לי טסט... ביולי פקע הטסט. עד אז היה טסט. בחודש 7 הסתיים הטסט... אחרי שראיתי שנגנבו לוחיות הרישוי הלכתי למכון רישוי להוציא מספרים חדשים ואמרו לי שצריך אישור משטרה ואז התלוננתי"** (עמ' 12 ש' 1 - 13 לפרוטוקול). לשאלה האם לוחיות הזיהוי נגנבו מספר ימים קודם למועד בו הבחינה בכך, השיבה: **"לא יכולה להשיב על זה. אבל אני זוכרת ש-3 ימים קודם לכן היו לו מספרים, כי הבת של אחותי שיחקה ליד הכביש ואז ראיתי את הרכב"** (עמ' 12 ש' 21-22 לפרוטוקול).

דין והכרעה

6. גרסתה של הנאשמת עשתה עלי רושם אמין ביותר. עדותה היתה ברורה, סדורה, הגיונית ומשכנעת. גם במסגרת חקירתה הנגדית העידה באופן משכנע וגרסתה לא נסתרה כלל.

7. גרסתה של הנאשמת אף נתמכת בראיות.

ראשית, הנאשמת הגישה תלונה על גניבת לוחיות הרישוי יום למחרת מועד ביצוע העבירה, זאת, בטרם ידעה על דבר ביצוע העבירה. יש בעובדה שהנאשמת הגישה את תלונתה כבר למחרת, טרם ידעה על ביצוע העבירה, כדי לחזק את גרסתה ואת העובדה שתלונתה במשטרה בדבר גניבת לוחיות הרישוי הינה "אמיתית" ולא תלונה שמטרתה לבסס טענת הגנה.

שנית, תמונת רכבה של הנאשמת מלמדת על שני הבדלים ברורים ביחס לרכב שצולם במצלמת האכיפה. ברכבה של הנאשמת אין חישני נסיעה לאחור ואין אנטה משולשת מעל החלון האחורי, פריטים שקיימים ברכב שצולם במצלמת המהירות. אמנם מדובר בחלקים שניתן היה להוסיף בין מועד צילום רכבה באותו טיול לבין מועד ביצוע העבירה, אך הנאשמת שללה זאת בעדותה, וגרסתה כאמור לא נסתרה. מדובר בראייה שיש בה כדי לחזק את גרסת הנאשמת לפיה הרכב שצולם במצלמת המהירות, אינו רכבה.

8. די באמור לעיל כדי לקבוע כי הנאשמת הוכיחה במידה הנדרשת ממנה בהליך זה, אם לא מעבר לכך, כי הרכב שצולם במצלמת המהירות אינו רכבה וכי לוחיות הרישוי נגנבו מרכבה וכפי הנראה הורכבו על הרכב שצולם.

9. מעבר לנדרש, מדובר במהירות חריגה ובלא מעט מקרים דומים, המשטרה מזמנת את הבעלים לחקירה תחת

אזהרה. במקרה זה הנאשמת לא זומנה לחקירה, למרות שהגישה מיוזמתה תלונה בגין גניבת לוחיות הרישוי. משלא זומנה לחקירה חרף תלונתה, יש בכך כדי לחזק את גרסתה.

10. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי הנאשמת הוכיחה במידה הנדרשת ממנה בהליך זה, כי הרכב שצולם במצלמת המהירות אינו רכבה וכי לוחיות הרישוי נלקחו מרכבה ללא רשותה וללא ידיעתה והורכבו על רכב אחר.

11. בהתאם החלטתי לזכות את הנאשמת מכל אשמה.

12. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תעביר לצדדים עותק מנימוקי הכרעת הדין.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר
2017, בהעדר הצדדים.